

[Socialministeren.]

at de paagældende, den Dag de efter 6—8—10 eller 12 Maaneders Forløb forlader Foranstaltningen, ikke skal staa helt blottet for Midler. Herved er skabt Mulighed for, at de normalt kan opspare en Del af det Vederlag, de faar, og det er en pædagogisk Foranstaltning, som jeg for mit Vedkommende synes er ganske fortræffelig. Det er en Forudsætning, at de Beløb, der paa den Maade opspares, ikke under nogen Form kan fratages de paagældende; de kan ikke tabe Retten til Beløbet, selv om de af en eller anden Aarsag maatte blive bortvist fra Foranstaltningen, idet de jo har indtjent Pengene, inden deres Forhold blev saadan, at de maatte bortvises. Det vilde sikkert skabe en vis berettiget Kritik, hvis man fastsatte, at Beløbet i visse Tilfælde skulde kunne fortabes, og derfor er det altsaa fastslaet, at det Beløb, de paa den Maade opsparer, er deres.

Lovforslagets § 10 indeholder den Bestemmelse, at man, saa vidt det overhovedet er muligt, skal skaffe de unge arbejdsløse, som har deltaget i en Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltning i den foreskrevne Tid, Arbejde enten ved Nødhjælpsarbejde, ved Arbejde efter 30 Mill. Kr.s Loven eller ved andet offentligt Arbejde under Stat og Kommune. Det har hidtil været en af Svaghederne ved Ungdomsarbejdsløshedslovgivningen, at naar de paagældende efter en Tids Ophold i en Ungdomslejr kom tilbage til den By, hvorfra de var sendt til Ungdomslejren, gik de ledige paa ny, og Resultaterne af Opholdet i Ungdomslejren var i Virkeligheden spildt. Her er det nu Forudsætningen, at der bliver gjort alt, hvad der overhovedet kan gøres, for at de i Fortsættelse af Deltagelsen i Ungdomsforanstaltningerne skal faa Arbejde. Hertil kommer, at en af de Ting, der har været vanskelig i den forløbne Tid, har været, at hvis de var uorganiserede, naar de kom til Ungdomsforanstaltningerne, vendte de ogsaa uorganiserede tilbage til Stenbroen. Det er nu i Lovforslaget bestemt, at Arbejdsløshedskasserne er forpligtede til at optage dem som Medlemmer, naar de kommer fra Ungdomsforanstaltningerne og faar anvist Beskæftigelse ved Nødhjælpsarbejder eller andet Arbejde. Derved vil de blive ført ind i det normale Liv i saa høj Grad, som man overhovedet fra Samfundets Side er i Stand til at gøre det.

§ 12 indeholder delvis nye Bestemmelser. Vi har i de sidste 10 Aar oplevet, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshed i Forhold til de faglærte Arbejderes Arbejdsløshed har været ustandseligt stigende. For 10 Aar

siden var Arbejdsmændenes Ledighed kun omkring 10 pCt. højere end de faglærtes; det vil sige, at naar der var 10 pCt. Arbejdsløshed hos de faglærte, var der 11 pCt. blandt Arbejdsmændene. I 1936—37 var vi ved en ganske automatisk Stigning i Arbejdsløsheden naaet saa vidt, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshed var 85 pCt. større end de faglærtes, det vil sige, at hver Gang der var 10 pCt. ledige i de faglærte Arbejderes Kasse, var der 18,5 pCt. ledige i Arbejdsmændenes. Da det Arbejde, der her er Tale om, praktisk talt altsammen er Arbejdsmandsarbejde, har man i Folketingsudvalget fundet det rimeligt efter Henstilling fra Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse at indsætte en Bestemmelse, der gaar ud paa, at man ved disse Arbejder fortrinsvis beskæftiger Forsørgere, som er Medlemmer af det Fags Arbejdsløshedskasse, under hvis Arbejdsomraade det paagældende Arbejde henhører. Samtidig er der indføjet en Bestemmelse om, at der herved tages rimeligt Hensyn til den paa Egnen herskende Arbejdsløshed. Det er rimeligt, saaledes som Vilkaarene har udviklet sig, at der tages det Hensyn til de mange, mange Tusind ledige, navnlig Jord- og Betonarbejdere, Landet over, at vi ikke sætter Snedkere, Smede, Skomagere og Skræddere til at udføre en hel Del af det Arbejde, der egentlig er Arbejdsmændenes, som Nødhjælpsarbejde eller paa anden Maade, saa at den Dag, da der bliver Brug for Smeden og Snedkeren i deres egne Fag, og de gaar derhen, staaer Arbejdsmanden tilbage og ser paa, at det Arbejde, han nu egentlig skulde have Ret til at leve af at udføre, er blevet udført nogle Aar i Forvejen af Smeden og Snedkeren.

Til de særlige Arbejder, det vil sige Arbejderne efter 30 Mill. Kr.s Lov-Afdelingen, vil ligesom efter den udløbne Lov kunne henvises Arbejdere, som ikke er over 60 Aar, idet Forudsætningen for Loven her jo er at genopfriske Arbejdsevnen hos dem, der har været meget længe arbejdsløse, og det maa vel siges, at det kan man i Almindelighed ikke saa godt gøre, naar en Mand er over 60 Aar; og saa skal han som Regel have været ledig i mindst 10 Maaneder i de 2 sidste Aar.

Til Ungdomsforanstaltningerne henvises de unge mellem 18 og 22 Aar, og de vil altsaa, naar de kommer fra Ungdomsforanstaltningerne, kunne gaa ud i det almindelige Arbejde, Nødhjælps- og andet Arbejde, der iværksættes af det offentlige. Der er her sket den meget væsentlige Ændring, at medens det efter den tidligere Lov-